

ВІДГУК

офіційного опонента на дисертаційну роботу **Седаша Юрія Володимировича** «БАГАТОКОМПОНЕНТНІ РЕАКЦІЇ 3-АМИНО-1,2,4-ТРИАЗОЛУ З СН-КИСЛОТАМИ ТА КАРБОНИЛЬНИМИ СПОЛУКАМИ», що представлена на здобуття наукового ступеня кандидата хімічних наук за спеціальністю 02.00.03 - органічна хімія

1 Актуальність дисертаційної роботи та її зв'язок з державними чи галузевими науковими програмами.

Дисертаційна робота Седаша Юрія Володимировича присвячена дослідженню трикомпонентної конденсації 3-аміно-1,2,4-триазолу з саліциловими альдегідами та СН-кислотами.

Серед переваг багатокомпонентних реакцій є одночасне формування декількох ковалентних зав'язків, що зумовлює утворення складної органічної структури в одну стадію в одному реакторі. Часто такі реакції дають більш високі виходи у порівнянні з постадійними підходами, забезпечують вищу технологічність процесів, але водночас виникає можливість перебігу реакцій за іншими напрямками, що створює проблему керування даними взаємодіями. У випадку використання поліфункціональних вихідних сполук з нееквівалентними реакційними центрами можливість генерації молекулярного різноманіття розширюється ще більше, що може спричинити втрату селективності взаємодії. Тому пошук важелів керування селективністю багатокомпонентних реакцій за участю поліфункціональних реагентів є одним з актуальних завдань сучасної органічної хімії. До таких реакцій належить модифікована реакція Біджинеллі з використанням 3-аміно-1,2,4-триазолу як 1,3-бінуклеофілу. Данна модифікація теоретично може приводити до утворення як найменш восьми продуктів, у той час як у літературі існують дані про отримання лише 5 з них. З метою керування селективністю подібних взаємодій необхідне розуміння механізмів реакцій та визначення чинників, що приводять до того чи іншого продукту. Тому метою роботи стало встановлення закономірностей перебігу багатокомпонентних реакцій 3-аміно-1,2,4-триазолів з похідними саліцилового альдегіду, кетонами та з естерами β-кетокарбонових кислот, встановлення їхньої хемо-, регіо- та стереоселективності, а також розробка на їх основі селективних методів одержання нових похідних триазолопіримідинів, та з використанням отриманих даних запропонувати обґрунтовані механізми вивчених взаємодій.

Дисертаційна робота є складовою частиною досліджень відділу органічної та біоорганічної хімії ДНУ «НТК «Інститут монокристалів» НАН України і виконувалась у межах НДР: «Дослідження нових методів синтезу азотовмісних гетероциклів на основі багатокомпонентних та лінійних реакцій» (2010-2012 рр., № держреєстрації 0110U000487).

2 Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих в дисертації, їх достовірність і новизна.

Дисертаційна робота Седаша Юрія Володимировича виконана на високому науковому рівні. Достовірність отриманих наукових результатів та висновків, що виносяться на захист, забезпечена комплексом синтетичних та фізико-хімічних методів дослідження (хроматографічні, спектральні, рентгеноструктурні дослідження), співставленням одержаних результатів із широким колом передходжерел наукової літератури. Результати апробовано на всеукраїнських та міжнародних наукових конференціях та опубліковано у фахових міжнародних виданнях. Як напрям наукових

досліджень, так і зміст дисертації відповідають вимогам щодо паспорту спеціальності 02.00.03 – органічна хімія.

3 Наукова новизна отриманих результатів

Наукова новизна дисертаційного дослідження Седаша Ю.В. полягає у тому, що у роботі вперше:

- знайдено новий альтернативний шлях перебігу багатокомпонентної взаємодії у модифікованій реакції Біджинеллі з використанням 3-аміно-1,2,4-триазолу, в якій утворюються 5-арилдигідротриазолопіrimідини.
- показано, що у м'яких умовах взаємодія 3-аміно-1,2,4-триазолу, саліцилових альдегідів та ацетону приводить до утворення похідних азометану і далі 5-арилтетрагідропіrimідину (продукт кінетичного контролю), які у жорстких умовах перетворюються на похідні бензоксадіазоцину (продукт термодинамічного контролю).
- встановлено, що використання ацетоцтового естера замість ацетону в м'яких умовах приводить до утворення 6-карбоксиethyl-5-арилзаміщених тетрагідротриазолопіrimідинів, які у середовищі ДМСО зазнають епімерізації хірального центру 6-CH₃, а в більш жорстких умовах здатні до перегрупування з утворенням 7-арилпохідних дигідротриазолопіrimідину.
- розроблено препаративні методи синтезу нових похідних 11,12-дигідро-5,11-метано[1,2,4]триазоло[1,5-с][1,3,5]бензоксадіазоцину та спірохідних дигідрофуранонотриазолопіrimідинів.
- запропоновано механізми перетворень вихідних сполук за знайденою альтернативною спрямованістю модифікації реакції Біджинеллі з 3-аміно-1,2,4-триазолами.

4 Значущість висновків здобувача для науки і практики, можливі конкретні шляхи використання результатів дослідження.

У роботі розроблено зручні препаративні методики трикомпонентного синтезу наступних рядів сполук з високою хемо-, регіо- та стереоселективністю, з чистотою продуктів вище 95 % і без додаткових стадій очистки:

- заміщених 11,12-дигідро-5,11-метано[1,2,4]триазоло[1,5-с][1,3,5]бензоксадіазоцину в умовах контролюваного мікрохвильового синтезу;
- похідних (5'S,6'R,7'S)-7'-гідрокси-5'-арил-7'-метил-1',4,5,5'-тетрагідроспіро[фуран-3,6'-[1,2,4]триазоло[1,5-а]піrimідин]-2-ону, що містять гідроксильний або алкоксильний замісники в арильному кільці та утворюються у воді при кімнатній температурі без застосування будь-яких каталізаторів.

Низка отриманих похідних була використана для структурних досліджень (Університет Ондокуз Майіс, Туреччина), результати яких відображені у публікаціях: Aydemir, E.; Kansiz, S.; Gumus, M. K.; Gorobets, N. Y.; Dege, N. *Acta Crystallographica Section E* **2018**, 74, 367.; Gumus, M. K.; Kansiz, S.; Dege, N.; Kalibabchuk, V. A. *Acta Crystallographica Section E* **2018**, 74, 1211.; Gümüş, M. K.; Kansız, S.; Aydemir, E.; Gorobets, N. Y.; Dege, N. *Journal of Molecular Structure* **2018**, 1168, 280; Gumus, M. K.; Kansiz, S.; Yuksektere Ataol, C.; Dege, N.; Fritsky, I. O. *Acta Crystallographica Section E* **2019**, 75, 492, та подальших фармакологічних випробувань з метою оцінки їхньої протизапальної та знеболюючої активності.

5 Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових фахових виданнях із врахуванням встановлених вимог.

За темою дисертації опубліковано 5 статей у періодичних наукових виданнях інших держав, які входять до міжнародних наукометричних баз Scopus та Web of Science (у тому числі у таких виданнях як “RSC Advances”, “Tetrahedron Letters”, “Chemistry of

Heterocyclic Compounds”), 2 статті у зарубіжних спеціалізованих виданнях та 8 тез доповідей у збірках матеріалів міжнародних, українських та регіональних конференцій.

Автореферат та опубліковані роботи повністю відображають основний зміст дисертації, відповідають встановленим вимогам та паспорту спеціальності 02.00.03 – органічна хімія.

6 Зміст і оформлення дисертаційної роботи.

Дисертація складається із анотації, вступу, огляду наукової літератури, трьох розділів власних досліджень, експериментальної частині, висновків та списку використаних джерел (142 найменування). Рукопис має обсяг 165 сторінок, містить 26 рисунків, 14 таблиць та 25 схем.

У **вступі** обґрунтовано актуальність роботи, сформульовано мету та завдання дослідження, відображену наукову новизну, практичне значення одержаних результатів та зв’язок із НДР установи, де виконана дисертаційна робота.

Перший розділ присвячено аналізу наукової літератури за темою дисертації. Проведено систематизацію відомих на момент виконання дослідження даних щодо використання 3-аміно-1,2,4-триазолу у Біджинеллі-подібних конденсаціях з карбонільними сполуками та СН-кислотами.

У **другому розділі** описано реакції 3-аміно-1,2,4-триазолу з саліциловими альдегідами та кетонами. Показано, що залежно від умов реакції можливе утворення основних продуктів: азометину, що не включає фрагмент ацетону, та двох продуктів трикомпонентної реакції: тетрагідропіrimідинів та відповідних похідних бензоксадіазоцинів. При цьому напрямок формування піrimідинового циклу відповідає взаємодії альдегіду з екзоциклічним атомом азоту.

У **третьому** розділі подальше дослідження здійснено з використанням ацетооцтового естера та його похідних у реакціях з 3-аміно-1,2,4-триазолом та ароматичними альдегідами. Показано, що отримані 5-арилзаміщені тетрагідротриазолопіrimідинів у розчинах ДМСО зазнають епімерізації хірального центра 6-СН, а подальша дегідратація сполук, що не містять 2-ОН-групу, відбувається з перегрупуванням піrimідинового гетероциклу та утворенням 7-арилдигідротриазолопіrimідинів. Реакцією з 3-ацетилбутиrolактоном у воді при кімнатній температурі без використання каталізаторів отримано ряд спіропохідних тетрагідротриазолопіrimідину.

У **четвертому розділі** висвітлено отримані експериментальні результати та їх співставлення з літературними даними. На основі даного узагальнення запропоновано механізм реакції, здатний пояснити утворення продуктів з приєднанням альдегідної компоненти до екзоциклічної аміногрупи аміnotriazolu. Згідно із запропонованим механізмом, на першій стадії утворюється основа Шиффа, азометинова група зазнає нуклеофільної атаки електронозбагаченим атомом карбону єнольної форми карбонільної сполуки та подальше замикання тетрагідропіrimідинового циклу зі стереоспецифічним утворенням двох (у випадку ацетону) або трьох (у випадку ацетобутиrolактону) хіральних центрів. При цьому стереоспецифічне формування усіх трьох хіральних центрів відбувається одночасно. Стереоспецифічність взаємодії забезпечується стеричним напруженням, при якому лише один з можливих ротамерів здатен утворити сприятливий кут атаки на стадії замикання тетрагідропіrimідинового циклу.

У **п'ятому розділі** наведено опис обладнання для синтезу й аналізу продуктів, методики синтезу та умови проведення реакцій, спектрометричних вимірювань та визначення фізико-хімічних характеристик. Наведено розроблені методики синтезу всіх отриманих сполук, їхні фізико-хімічні та спектральні характеристики.

Автореферат дисертації відповідає змісту роботи і є достатньо інформативним.

Дисертація Седаша Юрія Володимирович «Багатокомпонентні реакції 3-аміно-1,2,4-триазолу з СН-кислотами та карбонільними сполуками» є завершеною і цілісною науковою роботою, яка виконана на високому експериментальному та теоретичному рівні.

Будова одержаних сполук надійно встановлена за допомогою фізико-хімічних методів дослідження, зокрема з використання двовимірних експериментів ЯМР, та рентгеноструктурного аналізу, що відповідає сучасним стандартам проведення досліджень у галузі органічної хімії. Мета роботи досягнута у повній мірі. Результати роботи мають високу теоретичну та практичну значимість, висновки обґрунтовані та не викликають сумнівів.

7 Зауваження та побажання.

При знайомстві з дисертацією та авторефератом виники наступні питання та зауваження.

1) Назва роботи занадто загальна, адже альдегідна компонентна варіюється фактично у межах похідних саліцилового альдегіду

2) Викликає питання використання термінології «класичної» та «некласичної» спрямованості взаємодії, оскільки під «класичною» реакцією Біджинеллі зазвичай мають на увазі реакцію сечовини з ароматичними альдегідами та похідними 1,3-дикарбонільних сполук.

3) У четвертому розділі описано перегрупування продуктів кінетичного контролю у продукти термодинамічного контролю, але механізм перегрупування не обговорюється.

4) У роботі зустрічається невелика кількість орфографічних помилок.

Проте слід зазначити, що дані зауваження і поставлені питання не є принциповими та не знижують цінність та значимість виконаної роботи.

Висновок про відповідність дисертації вимогам

За актуальністю теми, обсягом виконаних досліджень, науковою новизною та практичним значенням отриманих результатів кандидатська дисертація Седаша Юрія Володимировича «Багатокомпонентні реакції 3-аміно-1,2,4-триазолу з СН-кислотами та карбонільними сполуками» повною мірою відповідає вимогам до кандидатських дисертацій, викладених у «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою КМУ №567 від 24.07.2013 р. (зі змінами, внесеними згідно з Постановою КМУ №656 від 19.08.2015 р., №1159 від 30.12.2105 р. та №567 від 27.07.2016 р.), а її автор Седаш Юрій Володимирович заслуговує присудження йому ступеня кандидата хімічних наук за спеціальністю 02.00.03 – органічна хімія.

Офіційний опонент:

доктор хімічних наук, професор,
зав. кафедри клінічної біохімії,
судово-медичної токсикології та фармації
Харківської медичної академії
післядипломної освіти МОЗ України

Журавель І. О.

